Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 833
Vineri 20 aprilie 1962

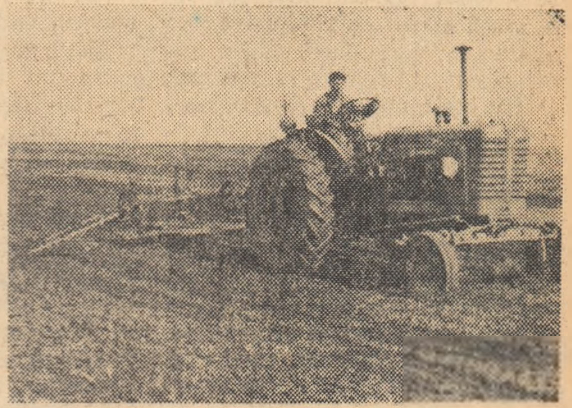
4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Cu toate forțele la semănatul porumbului!

Mecanizatorii lucrează cu hărnicie

Pentru semănatul la timp al porumbului se lucrează intens. Fotografia din stînga îl arată pe tractoristul Stelian Banu din brigada 14 S.M.T. Ulmeni lucrînd la pregătitul terenului. În fotografia din dreapta este redat un aspect din timpul semănatului la G.A.C. „Costache Burcă" din Oltina, raionul Fetești, unde lucrează mecanizatorii brigăzii I de la S.M.T. Jegălia

Lenin — geniul epocii noastre

Întreaga omenire muncitoare aniversează anul acesta, la 22 aprilie, 92 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, marele conducător și învățător al celor ce muncesc, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, conducătorul și inspiratorul revoluției proletare victorioase, conducătorul primului stat al muncitorilor și țăranilor, unul dintre cei mai mari gînditori care cu o clarviziune genială a trasat sarcinile luptei pentru comunism, a condus mișcarea revoluționară internațională spre victorii istorice de însemnătate mondială.

Alături de Marx și Engels, Lenin a ridicat pe culmi uriașe dezvoltarea spirituală a întregii oameniri. Pornind de la învățătura lui Marx și Engels, Lenin a îmbogățit-o multilateral, dînd un răspuns științific problemelor ridicate de dezvoltarea socială și progresul științelor naturii, de condițiile noi ale dezvoltării capitalismului și ale luptei revoluționare a proletariatului, cînd contradicțiile societății capitaliste se ascuțiseră la extrem, iar revoluția proletară devenise o chestiune de practică imediată. Mersul revoluției socialiste s-a desfășurat întocmai după cum a prevăzut Lenin. Mai întîi, Rusia a rupt cătușele imperialismului, apoi un grup însemnat de state din Europa și Asia a pășit pe calea deschisă de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, sfărîmînd lanțurile exploatării capitaliste.

Titan al gîndirii și practicii revoluționare, Lenin a îmbogățit tactica și strategia partidului clasei muncitoare, filozofia și economia politică marxistă cu teze noi, de o însemnătate excepțională. Roadele activității multilaterale a lui V. I. Lenin s-au manifestat în cele mai diferite domenii. El a fost un eminent om de stat, conducător al partidului bolșevic, mare om de știință, publicist înnăscut, filozof, economist și istoric. Lucrările teoretice ale lui Lenin care îmbogățesc și dezvoltă marxismul în noile condiții istorice, au marcat o nouă epocă în dezvoltarea economiei politice, a filozofiei și comunismului științific. Lenin a fost atît un mare revoluționar, cît și un mare gînditor.

Lui Lenin îi aparține meritul de o uriașă însemnătate istorică de a fi creat eroicul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, de a fi elaborat învățătura despre partidul de tip nou al clasei muncitoare, învățătură care călăuzește toate partidele marxist-leniniste. Lenin a știut să vadă, dincolo de evenimentele curente, perspectiva grandioasă ce se deschide în fața clasei muncitoare, devenită stăpînă pe soarta sa. Mișcarea comunistă internațională se călăuzește de învățătura lui Lenin, care a arătat că clasa muncitoare își poate realiza misiunea sa de gropar al capitalismului și constructor al societății comuniste numai pe calea cuceririi puterii politice și instaurării dictaturii proletare.

Viața a confirmat și confirmă, zi cu zi, prin practica socială a sute de milioane de oameni profundul caracter științific al marxism-leninismului. Forța marxim-leninismului este ilustrată prin existența și succesele Uniunii Sovietice și celorlalte țări socialiste, prin consolidarea continuă a sistemului socialist mondial.

Înfăptuind preceptele leniniste, Uniunea Sovietică s-a transformat într-o perioadă istorică extrem de scurtă în cea de a doua putere industrială a lumii, și nu peste multă vreme va depăși cel mai avansat stat capitalist din punct de vedere economic. Statul sovietic s-a situat pe primul loc în lume în domenii hotărîtoare ale științei și tehnicii, deschizînd cel dintîi drumul omului spre Cosmos.

Sistemul socialist mondial — întruchipare vie a leninismului — a deschis în fața a mai mult de un miliard de oameni posibilitatea de a-și făuri singuri soarta.

Sub steagul leninismului s-a creat o puternică forță materială, politică și morală pusă în slujba păcii și colaborării internaționale — lagărul socialist, capabil să împiedice și să zdrobească aventurile agresive ale imperialismului. În zilele noastre principiul leninist al coexistenței pașnice a țărilor cu orînduiri sociale diferite a devenit principiul cel mai eficient al vieții internaționale, un principiu care exercită o enormă putere de atracție asupra tuturor forțelor iubitoare de pace.

Călăuziți de învățăturile leniniste, sub steagul leninismului, oamenii sovietici, după ce au asigurat victoria deplină și definitivă a socialismului, construiesc cu succes societatea comunistă. Mărețele hotărîri ale Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., eveniment epocal nu numai în viața poporului sovietic dar și a oamenilor muncii din toate țările lumii, arată calea sigură ce duce spre comunism, societatea care va instaura în lume domnia Păcii, Muncii, Libertății, Egalității, Fraternității și Fericirii.

Construirea victorioasă a comunismului în Uniunea Sovietică exercită o înrîurire considerabilă asupra mersului istoriei mondiale. „Făurind societatea socialistă și trecînd la construcția desfășurată a comunismului — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — poporul sovietic îndeplinește cu cinste rolul de înaintemergător al omenirii, el croiește drumul viitorului pentru întreaga omenire, el înlesnește tuturor partidelor comuniste și muncitorești rezolvarea problemelor complexe ale dezvoltării sociale, verifică în focul practicii mijloacele și metodele de valabilitate internațională în esența lor pentru transformarea revoluționară a societății".

Sub conducerea partidului său marxist-leninist, clasa muncitoare din Romînia în alianță cu țărănimea muncitoare și cu ceilalți oameni ai muncii a înlăturat regimul burghezo-moșieresc, instaurînd puterea democrat-populară, formă a dictaturii proletariatului. „Desfășurarea revoluției în țara noastră — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — a demonstrat încă o dată că leninismul este o teorie și o tactică universal valabilă, care dă partidului marxist-leninist putința de a se orienta în cele mai diferite și complexe împrejurări ale luptei de clasă".

Realizările de uriașă însemnătate obținute de oamenii muncii din țara noastră sub conducerea P.M.R. deschid perspective minunate în lupta pentru construirea noii orînduiri. Învățătura leninistă despre industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii ne-a luminat practica construcției socialiste, victoria relațiilor socialiste de producție în întreaga economie. Succesul de o mare însemnătate istorică obținut prin încheierea colectivizării agriculturii țării, a demonstrat încă o dată forța de nebiruit a ideilor leniniste.

Poporul nostru, urmînd cu încredere și devotament Partidul Muncitoresc Romîn, este hotărît să obțină noi realizări în îndeplinirea mărețelor sarcini stabilite de cel de-al III-lea Congres al Partidului, pentru întărirea puterii economice a patriei noastre, pentru creșterea bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc, aducîndu-și contribuția la întărirea sistemului mondial socialist, la apărarea păcii, la obținerea victoriei socialismului în întrecerea pașnică cu capitalismul.

Nimic nu poate opri creșterea necontenită a influenței marxism-leninismului. Amintirea luminoasă a lui Lenin, ideile sale nemuritoare vor însufleți întreaga omenire muncitoare la lupta pentru viitorul comunist al societății.

Să folosim din plin timpul bun de lucru!

Primăvara capricioasă a acestui an, bogată în precipitații, a făcut ca solul să aibă umiditate suficientă pentru a se putea obține o bună recoltă de porumb. Această condiție fiind satisfăcută, trebuie să ne preocupăm și de realizarea celorlalte măsuri agrotehnice, care să concorde scopului propus.

Temperatura din sol la adîncimea de însămînțare a porumbului ne arată că epoca optimă de semănat este prezentă aproape în toată țara. Avînd în vedere timpul întîrziat, este necesar ca munca să fie organizată în așa fel, pentru a se putea folosi la maximum fiecare oră bună de lucru în cîmp.

În acest sens, organele tehnice din gospodării trebuie să controleze în mod sistematic fiecare parcelă destinată a fi semănată cu porumb și acolo unde terenul permite, să înceapă neîntîrziat lucrările. Pentru aceasta, schimbul de mecanizatori care lucrează noaptea va executa pregătirea terenului, iar cel de ziua semănatul.

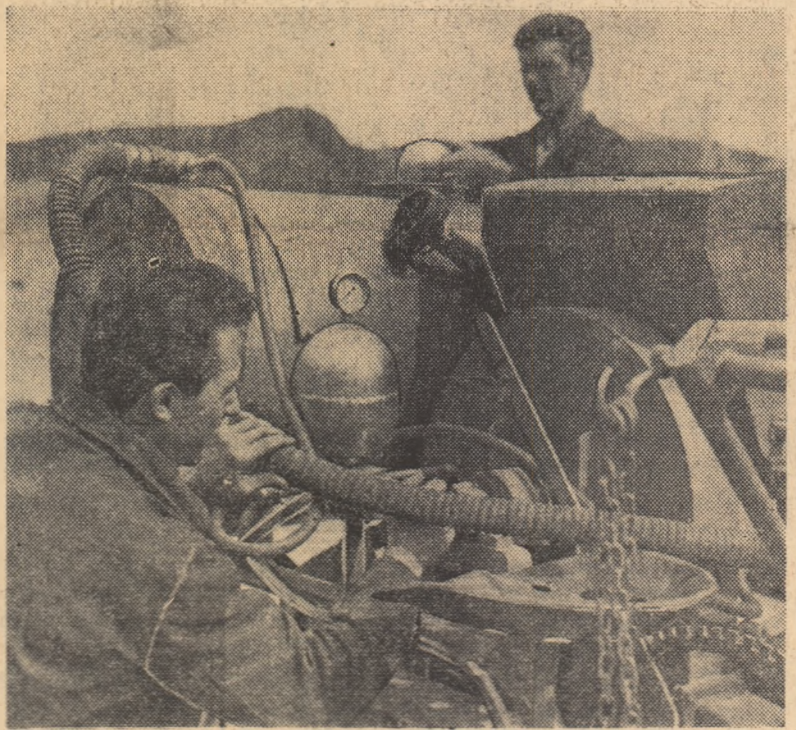
Pregătirea terenului se face diferențiat, în funcție de condițiile concrete existente pe fiecare tarla a gospodăriei. Astfel, terenurile curate de buruieni și afînate se vor lucra numai cu grapa, energic, după care se va trece imediat la semănat. Terenurile îmburuienate și bătătorite de cantitatea mare de ploi căzute, se vor lucra cu polidiscul sau cultivatorul în agregat cu grapa cu colți reglabili (cu colții reglați sub un unghi mic de atac), sau cu grapa stelată. Pregătind în acest fel patul germinativ se poate executa imediat semănatul porumbului.

Adîncimea de semănat trebuie stabilită în funcție de natura solului și de umiditatea existentă. Pentru ca semințele să fie bine îngropate în sol, fapt ce va ajuta la obținerea unei producții ridicate, se recomandă ca pe solurile mai ușoare, nisipoase, să se însămînțeze la 8—10 cm, iar pe solurile mai grele, argiloase și mai reci, la 6—7 cm adîncime.

Rezultatele cercetărilor științifice, ca și ale unităților de producție au arătat că realizarea producțiilor mari de porumb este chezășuită de asigurarea unei densități bune pentru fiecare zonă de cultură. În acest sens a fost deja stabilită densitatea optimă a fiecărei zone, în funcție de condițiile locale de climă, agrotehnica aplicată, gradul de fertilitate a solului și hibridul raionat, care trebuie respectată întocmai.

După ce se termină semănatul, la 4-5 zile se va grăpa terenul pentru a distruge crusta formată în urma semănătorilor și buruienile ce eventual au început să răsară. Celelalte lucrări de întreținere a culturii se vor face în mod diferențiat, la timpul potrivit.

Executarea imediată a semănatului în bune condiții, folosind toate mijloacele existente în gospodării, pune bazele unei recolte cît mai mari de porumb în acest an.

Întreprinderea metalurgică „Dealul Spirei" din București trimite în fiecare an sute de mașini necesare agriculturii. În fotografie: se fac ultimele verificări înainte de expediere la o mașină de stropit și pulverizat.

Foto: T. LADISLAU

ÎN ÎNTRECERE, LA SEMĂNAT

ÎNSEMNĂRI

În dimineața aceea, cerul se mai limpezise. Printre „ferestre" de nori soarele trimitea căldură cu dărnicie. Pămîntul se mai zvîntase. Pe tarlalele întinse ale gospodăriei colective „Steagul Roșu" din Dăneți, regiunea Oltenia, un grup de oameni căuta asemenea porțiuni de teren mai zvîntat pentru a însămînța porumbul.

— Pe acest teren, tovarășe președinte, se poate lucra foarte bine nu numai cu atelajele, ci și cu tractoarele S.M.T.-ului, își spuse părerea ing. Florea Filip. Eu propun să facem cunoscut tuturor brigadierilor de cîmp, cît și celui de la tractoare, ca imediat, cu toate forțele, să se treacă la însămînțat. Atelajele să lucreze pe tarlaua dinspre vii, iar tractoarele pe acest teren, de lîngă sat, că-i mai zvîntat.

Inginerul agronom Florea Filip a venit doar de vreo 10-15 zile să lucreze în gospodăria colectivă din Dăneți. Sosise în gospodărie tocmai în toiul însămînțării culturilor din epoca I. În cîteva zile, gospodăria a terminat de însămînțat orzul ovăzul, borceagul și celelalte culturi din această epocă. Mai rămînea porumbul, care trebuie însămînțat pe o suprafață foarte mare: 1.616 ha. De aceea colectiviștii din Dăneți nu vor să piardă nici o zi, nici o oră bună de lucru în cîmp. Așa se face că și în acea dimineață inginerul agronom Florea Filip împreună cu președintele Marin Șelaru și unii brigadieri de cîmp cutreierau de la un capăt la altul tarlalele pentru a constata starea terenului.

Știind că de cînd a venit să lucreze în gospodăria lor, inginerul agronom le-a dat sfaturi și îndrumări bune președintele a fost și de astă dată de acord cu propunerea lui.

— Da, da, așa e. Și bine ați propus ca tractoarele să lucreze pe tarlaua dinspre sat, deoarece aici vom însămînța o bună parte de teren cu porumb din cele 320 de ha planificate pentru 5.000 kg boabe la ha in cultură neirigată.

La scurtă vreme cîmpul era împînzit de oameni. Pe terenul pregătit din timp și bine, tractoarele și atelajele însămînțau de zor porumbul. Brigadierii de cîmp Florea Vrejoiu, Gheorghe M. Baciu și Vasile Antonie, care sînt în întrecere zoreau cu toții la însămînțatul porumbului. La fel și mecanizatorii. Numai în acea zi, s-au însămînțat mai bine de 50 de ha cu porumb, care se adăugau celorlalte 300 de ha însămînțate cu cîteva zile în urmă.

— Să-i dăm zor, tovarăși, să terminăm cu însămînțatul porumbului pînă la 27 aprilie, așa cum ne-am angajat în cinstea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, le spuse colectiviștilor din brigada lui Florea Vrejoiu, președintele Marin Șelaru.

— Să n-ai nici o grijă, tovarășe președinte. Ne vom ține de cuvînt, îi răspunseră colectiviștii.

GH. B.

În raionul Calafat

Și în raionul Calafat se lucrează cu toate forțele la însămînțatul porumbului. Pînă în seara zilei de 18 aprilie, în raion au fost însămînțate peste 3000 ha cu porumb. S-au evidențiat îndeosebi gospodăria colectivă din comuna Ciupercenii Noi, care pînă la data amintită a semănat 392 de ha cu porumb, cea din satul Smîrdan — 193 de ha, gospodăria colectivă „23 August" din Maglavit — 160 de ha, cea din Calafat — 280 de ha și gospodăria colectivă din Poiana Mare care a semănat 218 ha.

Există însă și unități unde lucrările nu decurg în ritm satisfăcător. Printre acestea se numără gospodăriile colective din comunele Plenița și Traian. Este necesar să fie luate toate măsurile pentru ca în tot raionul Calafat semănatul porumbului să fie încheiat în cel mai scurt timp.

I. GH.

Au semănat peste 7.000 ha cu porumb

De două zile, gospodăriile agricole de stat din regiunea București, au trecut la semănatul porumbului pe terenurile zvîntate, reușind să însămînțeze peste 7.000 de ha. În frunte se situează gospodăriile agricole de stat din Cîmpia Bărăganului cum sînt G.A.S. Dragalina, Frățilești, Perișoru, Fetești și altele.

Deoarece vremea se menține bună, gospodăriile de stat din cadrul Trustului regional Gostat București au început să lucreze cu toate forțele la semănatul porumbului. Conducerile gospodăriilor cu sprijinul comitetelor sindicale, sub îndrumarea organizațiilor de partid, s-au angajat ca în cinstea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale să termine semănatul celor 100.000 de ha de porumb pentru boabe și 10.000 de ha pentru siloz. Aceasta înseamnă că media zilnică de însămînțare pe trust va fi de circa 12.000 de ha. După terminarea semănatului, toate brigăzile de tractoare cu utilajul respectiv vor lucra pe tarlalele gospodăriilor agricole colective, unde s-au angajat să însămînțeze 50.000 de ha cu porumb.

În întîmpinarea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

O zi importantă la gospodăria de stat „Dunărea"

În adunarea care a avut loc la gospodăria agricolă de stat „Dunărea" din raionul Brăila, au luat parte peste 300 de muncitori.

Propunerea ca tovarășul Mihalache Untaru, directorul gospodăriei, să fie desemnat pentru a participa ca invitat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, a fost primită și aprobată cu mare bucurie și satisfacție de cei prezenți.

După aceea, mulți lucrători ai gospodăriei au luat cuvîntul, angajîndu-se ca și în anul 1962 să dea statului mari cantități de cereale.

— Mă angajez aci, în fața adunării, a spus tov. Petru Castravet, brigadier la cultura mare, ca în acest an eu și brigada mea să dăm statului următoarele cantități de cereale: grîu — 4.000 kg la ha, față de 3.300 cît este planificat pe întreaga suprafață, porumb neirigat — 6.000 kg la ha în loc de 5.000 cît este planificat și porumb irigat — 10.000 kg la ha.

Angajamente asemănătoare și-au mai luat și alți lucrători ai gospodăriei de stat „Dunărea", printre care maistrul de cultură Coliță Miltiade și Constantin Costea.

PETRE ION
corespondent

Directorul S. M. T.-ului

Mecanizatorii de la S.M.T. Remus Opreanu din regiunea Dobrogea l-au desemnat pe tov. Gheorghe Stoica, directorul S.M.T.-ului, să participe ca invitat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale care își va începe lucrările la 27 aprilie.

În adunarea care s-a ținut cu acest prilej mulți mecanizatori au luat cuvîntul și au vorbit despre activitatea tov. Gheorghe Stoica depusă pentru buna organizare a muncii în S.M.T. De asemenea, în cinstea marelui eveniment care va avea loc la 27 aprilie, un număr mare de mecanizatori și-au luat angajamente însuflețite în executarea la timp a campaniei însămînțărilor de primăvară. Printre aceștia se numără Ion Gheorghina, Constantin Ivanciu, Ion Becu, Miron Farcaș și alții.

ȘTEFAN IFRIM
corespondent

INVITAȚI LA SESIUNEA EXTRAORDINARA A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

LAJOS CSAKI
președintele gospodăriei colective din Arcuș, regiunea Brașov

DUMITRU IMBREA
directorul S.M.T. Cobadin, regiunea Dobrogea

În regiunea Ploiești

Tot mai multe cadre de colectiviști școlarizate

În fiecare regiune a țării a existat an de an o preocupare tot mai intensă pentru instruirea și școlarizarea de cadre din gospodăriile agricole colective. De la președinte pînă la mulgător sau crescătoare de păsări, mii și mii de colectiviști au luat loc în bănci, au ascultat cuvîntul specialiștilor și al fruntașilor, umplînd caiete întregi cu cifre, metode și sfaturi prețioase.

Rezultate frumoase în această activitate ne oferă și regiunea Ploiești. Numai anul trecut, bunăoară, au participat la cursurile de pregătire de scurtă durată de la Casa Agronomului din Buzău 178 de președinți de gospodării colective, 105 vicepreședinți, 144 de contabili, 429 de îngrijitori de taurine, 91 de brigadieri agricoli și zootehnici, 79 de crescătoare de păsări, 116 președinți de comisii de revizie, 59 de brigadieri și șefi de echipe de construcții, 50 de apicultori, 26 de brigadieri legumicoli.

Aceeași preocupare o întîlnim și în primul trimestru al acestui an. Din cele 11 serii care au participat la consfătuirile de la Casa Agronomului, 9 serii au cuprins colectiviști: brigadieri legumicoli, brigadieri de cîmp și responsabilii echipelor de construcții, marea majoritate constituind-o cei din gospodăriile colective nou înființate.

Alte două consfătuiri de scurtă durată au avut ca temă: „Organizarea plantațiilor pomicole pe terenuri în pantă" (cu lucrări practice la centrul de combaterea eroziunii solului de la Aldeni) și „Exploatarea mașinilor de semănat porumb".

Încheierea colectivizării agriculturii a pus la ordinea zilei școlarizarea unui număr și mai mare de cadre de colectiviști și într-un ritm mult intensificat. Dar fiindcă spațiul de școlazirare dela Casa Agronomului nu putea face față acestei sarcini urgente au fost luate în considerație posibilitățile centrelor școlare agricole din Rm. Sărat, Mizil, V. Călugărească, precum și ale stațiunii experimentale I.C.Z. Runcu și ale gospodăriei de stat Cislău. La aceste cursuri au fost astfel pregătiți 247 îngrijitori de păsări, 593 îngrijitori de taurine, precum și președinți, brigadieri de cîmp și viticoli, șefi de echipă.

Pentru gospodăriile colective din regiunea Ploiești pregătirea cadrelor financiare reprezintă o problemă dintre cele mai importante și urgente. Măsurile luate în această privință prevăd instruirea la Casa Agronomului a patru serii de contabili din gospodăriile agricole colective nou înființate precum și școlarizarea a 600 socotitori de brigăzi din gospodăriile agricole colective la centrele școlare agricole din Rm Sărat și Buzău.

Arătînd toate aceste acțiuni nu am cuprins totuși decit o parte din activitatea depusă în regiunea Ploiești pentru pregătirea de cadre din gospodăriile colective. Ritmul rapid în care s-a desăvîrșit colectivizarea agriculturii regiunii a determinat organele de partid și de stat să ia și alte măsuri operative. Astfel, în luna martie, la centrele de raion au fost instruiți președinții, contabilii, brigadierii, iar în unele locuri chiar și președinții comisiilor de revizie și magazinerii din gospodăriile agricole colective nou înființate.

O atenție deosebită a fost acordată și întocmirii programului de pregătire. Astfel colectiviștilor școlarizați la centrul școlar agricol Mizil, le-au fost predate, de exemplu, lecții despre planificarea producției în gospodăria colectivă, organizarea și retribuirea muncii în sectoarele vegetal și animal, noțiuni privind evidența contabilă, organizarea teritoriului, despre dezvoltarea și folosirea fondului indivizibil, creșterea animalelor și organizarea bazei furajere etc. La seminarii au fost dezbătute recomandările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, au fost prezentate diafilme adecvate ca „Lucrări pe terenuri în pantă", „Cultivarea plantelor de nutreț", „Dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile colective" și altele.

Oportunitatea acestei școlarizări își arată roadele chiar din această primăvară, în temeinicia cu care colectiviștii pun bază trainică recoltei, întăririi gospodăriilor.

Dar centrele școlare agricole din regiunea Ploiești pregătesc de ani de zile cadre de colectiviști și prin cursuri de lungă durată. În anul acesta, la Rm Sărat vor fi școlarizați 111 președinți de gospodării colective, 100 de brigadieri zootehnicieni și 78 de contabili la cursuri de 5 luni. La Tîrgșoru Nou a început școlarizarea a 140 brigadieri de cîmp și a 30 de brigadieri legumicoli, iar la Buzău va începe curînd pregătirea pe timp de 10 luni, a 60 de contabili din gospodării colective.

Grija pentru școlarizarea a tot mai multe cadre de colectiviști, pentru înarmarea lor cu temeinice cunoștințe agricole și de specialitate, constituie o preocupare de seamă a statului nostru. Și cu fiecare an, așa cum se vede și în regiunea Ploiești, rezultatele sînt tot mai bune, mai cuprinzătoare, contribuind eficient la continua dezvoltare a agriculturii noastre socialiste.

LUCIAN CURSARU

O zi frumoasă, cu soare, te atrage fără îndoială în parcul școlii. „Elevii" pe care îi vedeți sînt colectiviști veniți la cursuri la centrul școlar agricol din Rm. Sărat

În raionul Caracal

Printre inginerii care au plecat să lucreze pe ogoare

În raionul Caracal, sînt 56 de gospodării agricole colective. Pînă la începutul acestei luni aproape jumătate din aceste gospodării aveau ingineri agronomi și zootehnicieni. Alături de colectiviști și împreună cu aceștia, inginerii au lucrat neobosit pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Sfaturile și îndrumările lor agrotehnice și zootehnice au stat chezășie în obținerea de recolte bogate la hectar și în creșterea producției animaliere. Ingineri agronomi ca Aurelia Leoveanu de la gospodăria colectivă „Victoria" din comuna Amărăștii de Jos, Constanța Dădulescu de la gospodăria colectivă din Stoenești și alții sînt exemple în muncă.

Rezultatele frumoase pe care le-au obținut an de an acele gospodării colective în care au existat specialiști (ingineri agronomi sau zootehnicieni), se datoresc totodată și condițiilor bune de muncă și de trai create de gospodării cadrelor tehnice.

În ultimele două săptămîni, în raionul Caracal, alți 30 de ingineri agronomi, 5 ingineri zootehnicieni si un medic veterinar au venit să lucreze în gospodăriile colective. În prezent, în fiecare gospodărie colectivă din raion lucrează un specialist cu o înaltă calificare. În rîndurile de față, ne-am propus să facem un raid-anchetă prin cîteva gospodării colective în care au venit să lucreze de curînd specialiști în agricultură.

DIN PRIMA ZI PE CÎMP

Comuna Amărăștii de Jos are 3 gospodării agricole colective. La gospodăria colectivă „Victoria", există inginer agronom de un an și ceva (tov. Aurelia Leoveanu); la celelalte două, inginerii agronomi au venit de scurtă vreme. Inginera Georgeta Darie a venit să lucreze în gospodăria colectivă „Unirea" direct de pe băncile Institutului Agronomic din Craiova, iar inginera Maria Z. Columb, care lucrează la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din satul Prapur, a lucrat înainte la Trustul Agrosem București. Chiar din prima zi de la sosirea inginerilor agronomi în cele două gospodării, sfatul popular comunal împreună cu conducerile celor două gospodării colective s-a îngrijit de crearea unor condiții bune de lucru și de cazare.

— Gospodăria noastră, ne spune tov. Florea Bușu, președintele colectivei din satul Prapur, are o suprafață mare de teren. Numai în campania agricolă din această primăvară vom însămînța peste 750 de hectare din care aproape 500 ha cu porumb. În gospodărie se simțea lipsa unui specialist care să ne ajute și să ne îndrume cum să lucrăm mai bine pămîntul pentru a-i smulge rod bogat. Partidul ne-a venit și de astă dată în ajutor. Iată, în gospodăria noastră lucrează de cîteva zile tovarășa inginer Columb. Deși se află de un timp scurt în mijlocul nostru, tovarășa inginer ne-a dat îndrumări prețioase în executarea însămînțării culturilor din epoca I și a pregătirii terenului pentru însămînțarea porumbului. Chiar din prima zi, de cum a sosit în gospodărie, a mers cu noi pe cîmp la însămînțări. De asemenea, ne-a îndrumat cum să combatem Zabrusul, care ne ataca-se mai bine de 50 ha de grîu.

— Dar cum s-a îngrijit gospodăria colectivă de crearea unor condiții bune de cazare și de trai pentru inginer? am întrebat eu.

Acestei întrebări se grăbește să-i dea răspuns tov. Marin Stan, președintele sfatului popular comunal.

— Știți, tovarășa inginer Columb este căsătorită. Soțul dînsei, tov. Zaharia Columb, este tot inginer agronom și lucrează la gospodăria colectivă din comuna Dobrotești, care se află doar la 2 km de Amărăștii de Jos. În înțelegere cu vecinii din Dobrotești, am hotărît ca locuința soților Columb să fie în comuna noastră. Dar, mai bine poftiți să le vizitați casa, spuse tovarășul Stan.

Casa soților Columb e așezată în mijlocul comunei. E una dintre cele mai arătoase clădiri din Amărăștii de Jos. Prin grija sfatului popular, casa soților Columb este frumos mobilată, iar gospodăria colectivă are multă grijă pentru aprovizionarea cu alimente a celor doi ingineri.

— Multă vreme, atît eu cît și soțul meu, ne spune tovarășa iniginer Columb, am lucrat prin diverse instituții centrale. De curînd, lucrăm în gospodării colective și putem spune pe drept cuvînt că adevăratul loc de muncă al inginerului agronom este satul cu cîmpurile lui, gospodăria colectivă. Ce e mai frumos, mai nobil pentru un inginer agronom, decît să aibă satisfacția că prin munca lui de agronom, contribuie la ridicarea agriculturii noastre socialiste? Ne vom strădui să lucrăm cu tot interesul în mijlocul colectiviștilor care ne-au primit cu atîta dragoste, ne stimează și sînt foarte bucuroși că au în mijlocul lor specialiști care să-i îndrume zi de zi în munca pe ogoare.

Am vizitat în aceeași zi și casa în care locuiește tovarășa inginer Georgeta Darie. Condițiile sînt tot atît de bune ca și în casa soților Columb. Inginerul Georgeta Darie nu era acasă. Era pe tarlalele unde se însămînța porumbul. Spre seară, cînd ne-am întîlnit, era tare necăjită de vremea nefavorabilă care-i ține pe loc cu însămînțarea porumbului.

— În fiecare zi, împreună cu brigadierii de cîmp, căutăm porțiuni de teren mai zvîntate, pe care să putem lucra cu tractoarele și atelajele proprii la însămînțatul porumbului. Așa cum ne este angajamentul, vrem ca pînă la 27 aprilie, cînd se va deschide sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale să încheiem campania de primăvară, mi-a spus tov. Darie, inginerul agronom al gospodăriei colective „Unirea".

Inginerul agronom Georgeta Darie e cu adevărat îndrăgostită de meseria aleasă. De aceea, tot timpul e pe cîmp, în mijlocul colectiviștilor, care pun mare preț pe sfaturile și îndrumările sale.

— Să veniți la toamnă, la noi, la colectivă, mi-a spus Ene Marin, președintele acestei gospodării. Atunci să vedeți realizările noastre, recoltele bogate. De asta sîntem siguri căci avem doar în mijlocul nostru un sfătuitor bun, pe tovarășa inginer Darie.

Nu departe de Amărăștii de Jos, se află satele Brabeți și Lăcusteni. Și în gospodăriile colective din aceste sate au venit, de curînd, ingineri agronomi. La gospodăria colectivă din Brabeți, lucrează inginerul Marin Danciu, venit din Ministerul Agriculturii, iar la cea din Lăcusteni, inginerul agronom Constantin Luben, care a lucrat în Ministerul Industriei Alimentare. Și unul și altul erau plecați în acea zi pe cîmp, în mijlocul colectiviștilor, la însămînțatul porumbului.

— Tovarășii ingineri veniți să lucreze în gospodăriile colective din satele comunei noastre, s-au familiarizat repede cu locurile și oamenii, ne spune tov. Dumitru Pancu, secretarul de partid de la gospodăria colectivă din satul Lăcusteni. Și tot dînsul mai adaugă: Și de acum încolo, ne vom îngriji ca inginerii noștri să aibă condiții bune de muncă și de trai, să se simtă bine între noi, colectiviștii, căci îi stimăm și-i prețuim foarte mult.

Asemenea cuvinte am auzit peste tot, în toate gospodăriile colective vizitate unde de curînd au venit să lucreze specialiști în agricultură. Colectiviștii le-au creat cu grijă condiții bune de muncă și de trai, îi prețuiesc și-i stimează pe ingineri, iar aceștia le răspund prin muncă însuflețită.

GH. BACIU

In timpul liber colectiviștii din comuna Moșna, raionul Mediaș, găsesc la colțul roșu al colectivei distracții plăcute. Iată în fotografie un aspect de la o partidă pasionantă de șah

Sărbătorirea unui colectivist fruntaș

Pe foițele bătute cu grijă la mașină, pe care un grup de pionieri le împărțea colectiviștilor, se putea citi următorul text: „Căminul cultural în colaborare cu consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective „Cuceririle lui Octombrie" din Corueni, organizează în ziua de 1 aprilie a.c. o seară închinată fruntașului Aurel Cupșa, la care sînteți invitați a lua parte".

Același text, pe afișe viu colorate expuse în diferite locuri din comună, atrăgea atenția trecătorilor.

...Căminul cultural își așteaptă astă seară oaspeții. La ora anunțată, în sală se adunaseră peste 400 de colectiviști. La masa acoperită cu pînză roșie a luat loc și Aurel Cupșa. Era emoționat. Se gîndea: „S-a adunat atîta lume pentru a mă sărbători pe mine".

Petru Rațiu, președintele gospodăriei colective, care a luat primul cuvîntul, a arătat realizările sectorului zootehnic și necesitatea de a-l dezvolta pe și mai departe, subliniind recomandările făcute de documentele Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști. Apoi el s-a oprit la munca și aportul colectivistului Aurel Cupșa în dezvoltarea sectorului zootehnic al colectivei.

Din cînd în cînd ochii lui Aurel Cupșa se îndreaptă în sală, către o femeie cu o basma albă pe cap, care s-a așezat în prima bancă. E soția sa. Vede după ochii împăienjeniți că abia își mai poate stăpîni emoția. E mîndră de toate cîte se spun despre munca bărbatului ei. Dar iată că acum s-a dat cuvîntul lui Aurel Cupșa. Se vede după glasul lui cît este de emoționat. Încetul cu încetul își biruie timiditatea și începe să arate pe larg cum muncește el, cum a reușit să dobîndească succesele despre care s-a vorbit. În acest timp o delegație de pionieri intră în sală în sunete de trompete. Aduc și ei salutul lor pionieresc colectivistului fruntaș.

Au luat apoi cuvîntul și alți colectiviști, care l-au lăudat pe Cupșa și au arătat că în curînd vor avea prilejul să sărbătorească și alți fruntași, căci realizările colectivei sînt cu fiecare zi mai mari, mai bune.

Alături de soție și copii, Aurel Cupșa urmărește programul prezentat de artiștii amatori din comună. Timp de două ore în sala căminului au răsunat cîntecul, jocul și voia bună. Iar Aurel Cupșa e fericit și mulțumit de cinstea ce i s-a făcut lui, un îngrijitor de animale. A fost sărbătorit de un sat întreg.

TUDOR AUGUSTIN
directorul căminului cultural din Corueni, raionul Lăpuș

Primele munci în colectivă

„Înfrățirea" — așa au numit gospodăria lor colectivă cele 600 de familii — romîni și maghiari — din Aleșd, Tinăud și Peștiș în care și-au unit aproape 1.000 ha. Deși gospodăria nu are decît circa două luni, ea a și început să constituie pentru membrii ei o adevărată școală de inițiere, îndrumare și orientare în rezolvarea multiplelor probleme privind buna desfășurare a lucrărilor, organizarea muncii pe brigăzi și echipe, stabilirea terenurilor în condiții de sol fiecărei culturi, posibilitățile de dezvoltare a celor mai rentabile ramuri de producție.

În ajutorul noilor colectiviști au venit brigadieri cu experiență din gospodăriile colective fruntașe Șimand, Olari, Tipari, raionul Criș, precum și ingineri agronomi, zootehnicieni, care împreună cu conducerea gospodăriei, au chibzuit și analizat fiecare bucată de teren, repartizînd munca pe brigăzi și echipe, au analizat structura solului și posibilitățile de a dezvolta ramurile cele mai rentabile. Ținînd cont de indicațiile specialiștilor și experiența gospodăriilor colective fruntașe, colectiviștii din Aleșd au trecut la executarea a o serie de lucrări. Astfel, au transportat îngrășămintele naturale pe cele 7 ha. destinate legumiculturii, au amenajat răsadnițele pentru producerea răsadurilor; pe cele 2 ha. ce vor fi plantate cu pomi fructiferi au săpat gropile necesare, iar brigada pomicolă a terminat curățarea pomilor fructiferi de uscături și executarea stropitului lor în livada ce se întinde pe o suprafață de 45 ha. Colectiviștii dispun și de o suprafață de 20 ha. cu vie în care au hotărît să completeze golurile cu viță nobilă.

Întrucît există condiții prielnice pentru dezvoltarea culturilor de cartofi, gospodăria va cultiva în acest an 15 ha. cu cartofi, pe care au și fost aplicate îngrășăminte; cartofii pentru sămînță au fost puși la iarovizat.

În următorii ani, colectiviștii din Aleșd și-au propus să dezvolte creșterea animalelor, pomicultura, viticultura, albinăritul și creșterea păsărilor pentru care există largi posibilități. Pentru asigurarea unui sector zootehnic dezvoltat, încă din primul an de muncă, gospodăria din Aleșd cumpără 75 vaci și 30 vițelușe de prăsilă de mare productivitate, 20 scrofițe; numărul oilor va ajunge la sfîrșitul anului la peste 400 capete.

Printre alte construcții, colectiviștii au stabilit să ridice și două grajduri cu o capacitate de 100 capete fiecare, două saivane, o maternitate pentru scroafe, o remiză. În vederea realizării unor construcții ieftine, membrii gospodăriei vor confecționa prin muncă voluntară, chirpici și cărămizi, și vor asigura pietrișul necesar din albia Crișului Repede care se găsește în apropierea comunei; varul necesar va fi primit de la gospodăria colectivă Lugașul de Sus care dispune de cuptoare de ardere a varului.

În următorii ani, colectiviștii și-au propus să planteze pe zeci de hectare de terenuri deluroase — în prezent sînt nefolosite — noi livezi de pomi fructiferi și viță de vie. Însuflețirea și dragostea cu care au pornit din primele zile la muncă în comun dovedesc că aceste planuri vor fi realizate.

CU REZULTATE BUNE

Biblioteca sătească din Jucu, regiunea Cluj, are o activitate bogată. De la începutul anului și pînă acum, la această bibliotecă s-au înregistrat 818 cititori cu un număr de 5.956 cărți citite, cei mai mulți cititori fiind țărani colectiviști. La bibliotecă au fost organizate 88 de acțiuni cu caracter cultural, printre care două consfătuiri cu cititorii colectiviști pe tema: „Cum putem obține 5.000 kg porumb boabe la ha în cultură neirigată" și „Despre creșterea animalelor". Au mai fost prezentate trei conferințe axate pe teme literare, s-au organizat seri de poezii și seri de basme.

50 de cititori ai bibliotecii sînt înscriși la concursul „Iubiți cartea" iar 45 dintre ei au și primit insigna de „Prieten al cărții".

În sat funcționează 20 de cercuri de citit. Cele 2 expoziții de cărți sînt lunar îmbogățite cu cele mai noi apariții. O vitrină cu cărți se află de asemenea permanentă și la sediul gospodăriei colective. De la începutul anului și pînă în prezent biblioteca a fost înzestrată cu încă 447 de volume.

În fața bibliotecii sătești se află un panou cu cititorii fruntași. La loc de frunte sînt Vasile Gădălean, Ion Drăgan, Ioan Oprea, Teodor Bobu și Baciu Gheorghe, fiecare avînd citite între 22—55 cărți.

Munca aceasta bogată și frumoasă o duce harnica bibiliotecară Maria Inbuzan.

VASILE PETEAN
corespondent

Activitatea culturală s-a îmbunătățit

Pînă nu de mult, în satul Hreasca, raionul Bîrlad, munca culturală era aproape inexistentă. În urma ajutorului dat de comitetul executiv al sfatului popular comunal, și pe acest tărîm activitatea s-a îmbunătățit mult, iar rezultatele au și început să se vadă. Astfel, zilele acestea, căminul cultural a prezentat un frumos program artistic cu piesa „Bucuroși de oaspeți" la care au participat mulți colectiviști. Pentru viitor, în programul căminului cultural sînt trecute și alte acțiuni culturale, menite să sprijine întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective, succesul campaniilor agricole.

RICU MINDIRIGIU
corespondent

Producții mari de legume în tot timpul anului

Recomandări privind plantarea legumelor timpurii în cîmp

Obținerea de producții mari timpurii de legume este condiționată de modul cum se execută o serie de lucrări importante care se desfășoară în prezent în gospodăriile legumicole. În condițiile primăverii reci din acest an, pregătirea răsadului în vederea plantării, precum și plantarea lui la timp și în terenuri bine pregătite reprezintă o condiție esențială pentru obținerea unor producții mari și timpurii de legume.

În momentul plantării, roșiile trebuie să aibă 7-8 frunze, vinetele 5-6 frunze, iar castraveții 3-4 frunze. Răsadul de castraveți se ciupește la 3-4 frunze, cu cîteva zile înainte de plantare.

Pregătirea răsadului pentru plantare trebuie să înceapă cu cel puțin 10 zile înainte de scoaterea plantelor în cîmp.

Pentru ca plantele să nu sufere după plantare, în cazul survenirii unor temperaturi scăzute, răsadul trebuie călit. În acest scop, plantele se aerisesc din ce în ce mai mult, ziua și noaptea, iar cu cîteva zile înainte de plantare se lasă complet descoperite.

Se recomandă ca răsadul supus călirii să fie îngrășat cu îngrășăminte minerale astfel: într-o găleată cu apă se dizolvă 60 g superfosfat, 20 g azotat de amoniu și 40 g sare potasică. Cu această cantitate de soluție se udă printre rîndurile de plante terenul din 2 rame de răsadnițe, cu o stropitoare fără sită. Se stropește apoi cu apă curată.

În timpul călirii, răsadul nu se udă deloc sau se udă foarte puțin, iar cu o zi înainte de plantare se udă abundent seara, astfel ca la scoaterea plantelor din răsadnițe să rămînă cît mai mult pămînt pe rădăcini.

Pentru a preveni atacul bolilor, înainte de plantare, răsadul se stropește preventiv cu zeamă bordoleză 0,5 la sută.

Dezvoltarea ulterioară a plantelor este condiționată în mare măsură de felul cum reușim să le scoatem din răsadniță, fără să rupem sau să strivim rădăcinile. Din această cauză se recomandă producerea răsadului în ghivece nutritive, mai ales în cazul legumelor timpurii.

În cazul cînd răsadul s-a scos fără pămînt suficient pe rădăcini, atunci se recomandă mocirlirea lui într-un amestec de pămînt lutos, bălegar proaspăt de vacă, apă și îngrășăminte bacteriene (1/4 din doza care se găsește de vînzare în comerț).

Dacă timpul se va încălzi, plantarea legumelor în cîmp va putea începe după 20 aprilie, avînd în vedere posibilitatea folosirii diferitelor materiale de protecție în cazul ivirii brumelor tîrzii. Dacă în gospodării există posibilitatea încălzirii solului cu un strat de bălegar care se așază la 30-40 cm adîncime în pămînt, atunci plantarea se va face și mai devreme, iar răsadul se va proteja cu rogojini sau material plastic.

Pentru plantarea legumelor timpurii, se aleg terenuri adăpostite de vînturi reci, expuse la soare, cu soluri fertile, ușoare, ușor permeabile pentru apă și aer. Distanțele de plantare se stabilesc în funcție de cerințele plantei, avîndu-se în vedere posibilitatea mecanizării lucrărilor de întreținere. Astfel, tomatele timpurii, care se vor proteja în cîmp cu rogojini sau material plastic, se plantează în benzi de cîte 2 rînduri la 50 cm distanță și 70-80 cm între benzi. În cazul rîndurilor simple, se recomandă distanța de 80-85 cm între rînduri și 30 cm pe rînd. Pentru ardei se recomandă distanța de 60 cm între rînduri și 15-20 cm pe rînd, sau 70 cm între benzi formate din 2 rînduri plantate la 50 cm distanță. Vinetele se plantează la 60 cm între rînduri și 30 cm pe rînd. Castraveții se pot proteja ușor cînd se plantează la 1 m între rînduri și 40 cm pe rînd — cîte 1 fir la cuib.

Este foarte important ca plantarea să se facă în gropi executate cu colțul sapei (în nici un caz cu plantatorul). Se recomandă ca în fiecare groapă în care se plantează răsadul să se pună cîte 1/2 kg de mraniță compostată cu îngrășăminte minerale.

Compostarea mraniței e bine să se facă din toamnă, însă rezultate bune se obțin chiar dacă acest amestec se face cu 2-3 săptămîni înainte de plantare. La 20 tone mraniță se amestecă 200 kg superfosfat, 100 kg azotat și 80 kg sare potasică pentru 1 ha de legume.

După plantarea răsadului, plantele se udă la cuib, se mușuroiesc ușor și se iau toate măsurile pentru protejarea lui contra brumelor tîrzii. Ca materiale de protecție se pot folosi pentru scurtă durată geamuri de la răsadnițe, rogojini, paie și alte resturi din gospodărie.

În gospodăriile legumicole, plantarea legumelor timpurii trebuie să se înceapă după 20 aprilie, luîndu-se toate măsurile pentru o protejare temporară în cazul ivirii brumelor tîrzii.

Ing. OLGA IORDĂCHESCU
Institutul de Cercetări Horti-viticole

Bine aprovizionat, la magazinul universal din comuna Negrești, raionul Oaș, vin zilnic zeci de colectiviști pentru a-și cumpăra mărfurile dorite.

Peste 7.800 KG CARNE LA 100 HA DE TEREN

— Din experiența gospodăriei agricole colective din Sîntana —

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd ca în perioada planului de șase ani, producția totală de carne să se dubleze, ajungînd în 1965 la 1.700.000—1.800.000 de tone greutate vie. Din această producție, circa 900.000 de tone vor fi carne de porc, circa 600.000 de tone carne de bovine, circa 120.000 de tone carne de oaie și circa 120.000 de tone carne de pasăre. Se prevede ca producția totală de carne greutate vie la suta de hectare, să ajungă în 1965 la circa 12,5 tone, față de 6 tone în 1959.

Îndeplinirea acestor importante sarcini se va face pe seama creșterii numărului de animale pentru carne, și îndeosebi prin creșterea și îngrășarea porcilor. Efectivul de porcine trebuie să ajungă în 1965 la circa 7.500.000 de capete, față de 4.300.000 în 1959, punîndu-se accentul pe creșterea porcilor din rasele precoce de carne. Un mare număr de porcine va fi crescut și îngrășat în gospodăriile colective. În cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști, s-a arătat că în 1962 gospodăriile colective vor livra pe bază de contract 900.000 de porci.

Ținînd seama de sarcinile mari ce le revin în aprovizionarea oamenilor muncii cu cantități sporite de carne, membrii gospodăriei colective „Viață Nouă" din Sîntana, regiunea Crișana, au dezvoltat și vor dezvolta mult creșterea și îngrășarea porcilor. Aplicînd metode înaintate de îngrijire și hrănire a porcilor, colectiviștii au obținut rezultate deosebite atît în sporirea producției de purcei pe cap de scroafă, cît și la îngrășătorii.

În pagina de față redăm aspecte din experiența îngrijitorilor de animale din această gospodărie.

Creșterea și îngrășarea animalelor — sursă de mari venituri

GH. GOINA
președinte

Încă din primii ani de la înființarea gospodăriei, urmînd indicațiile date de partid, membrii gospodăriei noastre colective au pus în centrul preocupărilor lor, dezvoltarea și întărirea principalelor ramuri de producție și, în primul rînd, producția de cereale, ca bază a întregii producții agricole și creșterea animalelor. Avînd în permanență sprijinul și îndrumarea organizației noastre de partid și a cadrelor tehnice, colectiviștii au aplicat, an de an, cele mai avansate metode agrozootehnice, fapt care a dus la continua sporire a producției agricole vegetale și animale.

O preocupare de seamă a membrilor gospodăriei noastre a fost sporirea continuă a producției de porumb boabe și siloz, factor de cea mai mare importanță pentru mărirea numărului de animale și ridicarea productivității lor. Aplicînd un întreg complex de reguli agrotehnice, recolta medie de porumb boabe pe anii 1959—1961, a fost de 4.932 kg. la ha. În anul trecut, bunăoară, am obținut cîte 6.100 kg porumb boabe la ha de pe întreaga suprafață de 426 ha cultivate, adică mai mult decît dublu față de recolta dobîndită în 1958. Producții mari la ha am realizat și la porumbul pentru siloz, precum și la celelalte plante de cultură.

Obținînd an de an producții mari la ha, la toate culturile și îndeosebi la porumb și alte plante furajere, noi am putut spori necontenit numărul de animale și ridica productivitatea lor. Numărul taurinelor a ajuns în prezent la 907 capete, din care 351 vaci și juninci montate, al porcinelor la 2.332 capete, din care 256 scroafe și scrofițe, al ovinelor la 3.021 capete, iar al păsărilor la 17.740 capete.

Transformarea porumbului în carne, prin îngrășarea porcilor și a altor categorii de animale, s-a dovedit a fi o treabă gospodărească, o treabă deosebit de rentabilă. Prin creșterea unui porc pînă la greutatea de 100 de kg., de exemplu, în hrana căruia porumbul ocupă mai bine de 60 la sută, noi realizăm un venit net de peste 300 de lei de la fiecare porc. Acest lucru a determinat pe colectiviști ca, la întocmirea planurilor anuale de producție, să ceară sporirea necontenită a numărului de porci îngrășați și livrați statului pe bază de contract. Astfel, am ajuns ca de la 317 porci cît am îngrășat în 1958, să îngrășăm în 1961 un număr de 1.327 capete. Realizînd o producție de 6.100 kg porumb boabe la ha, cu un consum de numai 0,90 zile-muncă la 100 de kg, ceea ce revine numai cîte 0.25 lei per kg porumb, venitul net obținut de la fiecare porc îngrășat a fost în anul trecut de 324 lei. Asta înseamnă că noi am obținut în 1961 numai din îngrășarea porcilor un venit net de aproape 429.000 lei, avînd ca venit total 1.058.000 lei. Îngrășarea porcilor a devenit astfel o sursă de mari venituri bănești pentru gospodăria noastră.

Membrii gospodăriei acordă atenția cuvenită creșterii și îngrășării și altor categorii de animale. Așa, de pildă, dezvoltînd mult ferma de taurine, noi obținem an de an un număr tot mai mare de tineret mascul. De asemenea, aplicînd o selecție riguroasă sînt scoase din turma de bază unele vaci cu o slabă producție de lapte. Dar aceste animale nu sînt valorificate la întîmplare. Dimpotrivă, atît tineretul mascul, cît și vacile de slabă valoare zootehnică, sînt puse la îngrășat și apoi valorificate. În același fel procedăm și cu celelalte categorii de animale. În felul acesta noi am îngrășat și valorificat în 1961 un număr de 256 bovine în greutate totală de 64.655 kg și 1.258 capete ovine.

Cantitatea totală de carne livrată statului anul trecut pe bază de contract a fost astfel de 222.061 kg. ceea ce revine cîte 7.931 kg la suta de hectare din care 4.040 kg carne de porc. Cantitatea de carne livrată în 1961 a fost cu 198.859 kg mai mare decît cea livrată în 1957, cînd încă nu aveam îngrășătorie.

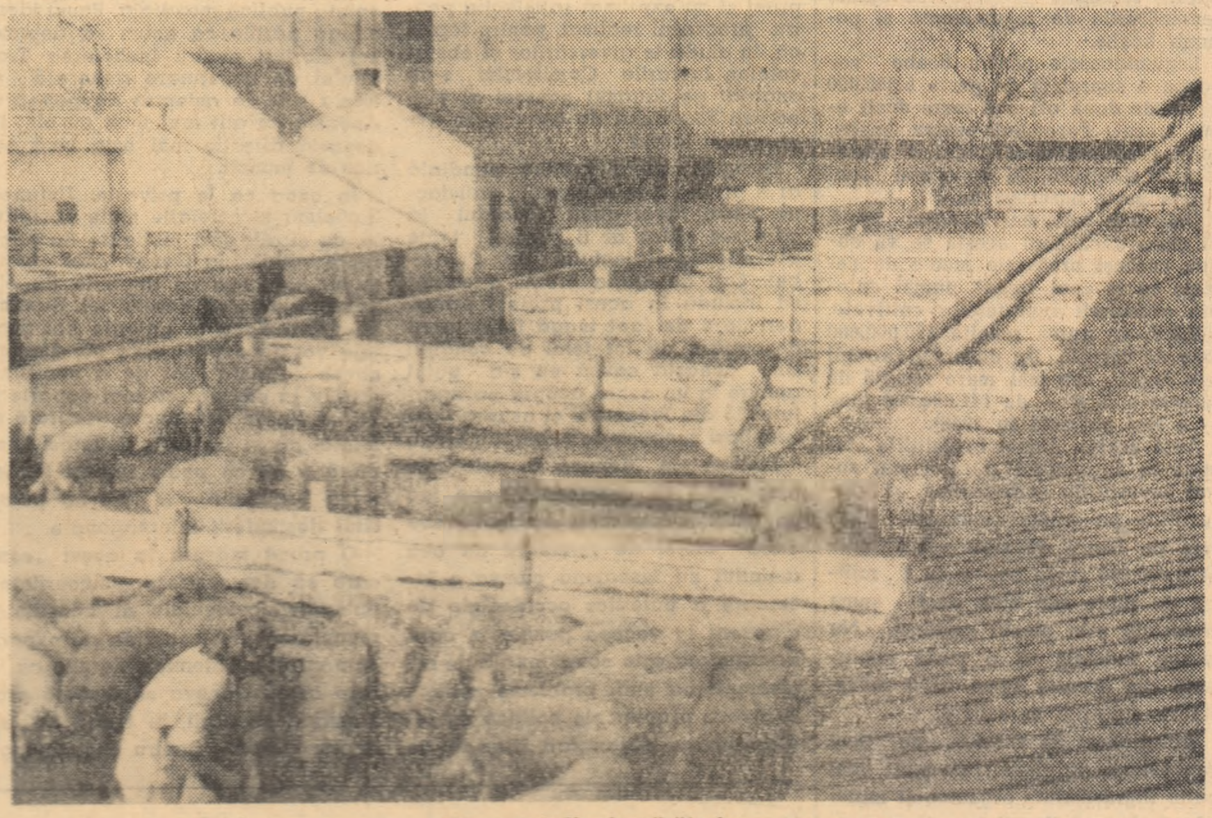
Valorificînd o asemenea cantitate de carne, precum și mii de hectolitri de lapte (producția medie pe cap de vacă furajată a fost în 1961 de 2.834 litri) și alte produse animaliere, gospodăria noastră a realizat în anul trecut din sectorul zootehnic un venit de 2.062.035 lei, ceea ce reprezintă aproape 28 la sută din venitul bănesc total. Suma încasată în anul trecut din valorificarea producției animaliere este cu 1.343.953 lei mai mare decît cea realizată în 1957.

Veniturile mari obținute din creșterea și îngrășarea porcilor și din valorificarea altor produse vegetale și animale au contribuit la dezvoltarea proprietății obștești, la mărirea valorii zilei-muncă, la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei noastre. Fondul de bază, de pildă, a ajuns la sfîrșitul anului trecut la 11.603.600 lei, adică la peste 386.500 lei la suta de ha; la ziua-muncă am putut repartiza cîte 12 lei în numerar față de 5,70 lei cît am dat în 1958.

Prin sporirea numărului de animale, ridicarea productivității lor și valorificarea pe bază de contract a produselor obținute, gospodăria noastră poate acorda membrilor săi avansuri bănești la ziua-muncă și în perioadele cînd nu avem de valorificat produse cerealiere.

Pentru a obține rezultate și mai bune din creșterea și îngrășarea porcilor în acest an noi vom îngrășa și preda statului pe bază de contract peste 2.700 porci. În prezent în îngrășătorie avem deja 1.608 porci puși la îngrășat.

De asemenea, trăgînd învățăminte din lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, la care am participat, noi vom dezvolta mult și ferma de păsări. Pînă acum au și fost aduși peste 14.500 pui de o zi din cei 16.500 cît am prevăzut în plan. În felul acesta numărul de păsări ce revine la suta de hectare va fi de peste 500 capete.

Un aspect din îngrășătorie

În graiul cifrelor

- Colectiviștii din Sîntana și-au propus să vîndă în acest an statului peste 12 tone de carne la suta de hectare teren.
- Colectiviștii din Sîntana și-au propus să predea statului pe bază de contract cîte un porc îngrășat de fiecare hectar de teren pe care-l au.
- În anul 1962, gospodăria colectivă din Sîntana va îngrășa 2.736 capete porci.
- În primele trei luni ale anului acesta au fost livrați 122 porci grași. În prezent sînt aproape gata pentru predare alți 200 de porci.
- În acest an, colectiviștii din Sîntana vor îngrășa și 150 de bovine, din care 118 tineret mascul.
- Cantitatea de carne contractată cu statul, în anul în curs, este de 343.600 kg, din care 243.000 kg carne de porc.
- Pînă în prezent, în sectorul avicol au fost aduși peste 14.500 pui de o zi. Mai bine de 80 la sută din acești pui vor fi valorificați la greutatea de 1—1,5 kg.
- Veniturile bănești prevăzute a se realiza în 1962 din vînzarea produselor animaliere se ridică la frumoasa sumă de 3.718.550 lei, din care din sectorul porcin 2.303.600 lei.
- La îngrășătoria de bovine se află de acum 50 de capete tineret mascul îngrășate gata pentru predare.
- În 1965, ferma de vaci a gospodăriei va număra peste 1.100 capete taurine, din care 550 vaci de lapte.
- În 1962 este prevăzut ca fondul de bază al gospodăriei să crească cu peste 1.590.000 lei.

SECTORULUI DE REPRODUCȚIE — ATENȚIA CUVENITĂ!

FLOREA BLIDARU
șef de fermă

Pentru a obține rezultate cît mai bune în îngrășarea porcilor, în gospodăria noastră se acordă o mare atenție sectorului de reproducție. Astfel, în vederea obținerii unor produși viguroși, imediat după înțărcarea purceilor, scroafele sînt pregătite pentru montă. În perioada de pregătire pentru montă, scroafele sînt hrănite cu o rație mai mare de furaje cu circa 15 la sută, față de cea normală. Pentru grăbirea apariției căldurilor, s-au dat în hrana scroafelor gozuri și spărturi de cereale, ovăz încolțit și furaje însilozate de bună calitate.

Monta se execută heterospermic, cu doi vieri la interval de cîteva minute, pentru încrucișarea industrială între rasele existente în gospodărie și anume: scroafele alb mijlociu de carne și Cornwal cu vieri alb mijlociu de carne, Landrace și Mangalița. Din această încrucișare se obțin purcei mai rezistenți la condițiile de climă și la diferite boli și care valorifică mai bine hrana consumată, dînd astfel un randament mai mare la îngrășare.

În perioada de gestație, scroafele sînt ținute liber în jurul adăposturilor, iar vara în tabere, astfel că pot să profite din plin de mișcare și de acțiunea binefăcătoare a razelor solare. Tabăra de vară pentru scroafe este amplasată pe o pășune lîngă o lucernieră. Aici au fost ridicate 3 construcții din zid, prevăzute cu padocuri și umbrare. În aceste sălașuri se pot adăposti peste 100 de scroafe și 300—400 capete tineret porcin. În timpul zilei scroafele sînt scoase la pășune pe lucernă. Pășunatul se face rațional, pe parcele.

Prin întreținerea scroafelor la pășune s-a redus foarte mult consumul de furaje concentrate, lucru deosebit de important, deoarece am putut îngrășa un număr mai mare de porci. Prin întreținerea scroafelor în tabere de vară se obține și un număr mai mare de purcei pe cap de scroafă, sănătoși și mai viguroși, capabili să dea un randament sporit în timpul îngrășării lor. Astfel, tineretul porcin născut și crescut în tabăra de vară, unde a putut consuma lucernă la discreție, bogată în vitamine, albumină digestibilă și săruri minerale și unde a profitat din plin de mișcare în aer liber, introdus în îngrășătorie a realizat un spor mare de creștere în greutate pe zi, ajungînd la vîrsta de 8—9 luni la peste 100 kg cînd a putut fi valorificat.

O deosebită grijă se acordă în gospodăria noastră îngrijirii și hrănirii scroafelor și purceilor în maternități. Rația pe zi ce se administrează scroafelor se compune din 2,6 kg concentrate, 0,5 kg cartofi și 0,5 kg făină de lucernă. Furajele concentrate se administrează numai sub formă umedă și în trei tainuri.

Respectarea regulilor zoo-veterinare privind igiena și alimentația scroafelor, precum și hrănirea la ore fixe a scroafelor și purceilor se bucură de o atenție tot mai sporită din partea colectiviștilor care lucrează în sectorul maternității. Ca urmare, îngrijitorii noștri au obținut în anul trecut cîte 16,2 purcei de la fiecare scroafă din două fătări, din care au înțărcat în medie cîte 15,8 capete.

Rezultate mulțumitoare au fost obținute și în primele 3 luni ale acestui an. Astfel, cu toate că în timpul fătărilor vremea a fost neprielnică, am reușit să obținem în medie cîte 7 purcei la o fătare de la fiecare scroafă și asta în condițiile fătării unui număr însemnat de scrofițe. În total am realizat peste 450 de purcei.

Obținînd un mare număr de purcei pe cap de scroafă, sectorul nostru de reproducție a asigurat îngrășătoria cu materialul necesar și de bună calitate.

Rezultate bune și la îngrășarea vițeilor

O altă sursă pentru sporirea producției de carne o constituie în G.A.C. Sîntana și creșterea și îngrășarea bovinelor. Sporind efectivul de vaci de lapte, gospodăria obține în fiecare an un însemnat număr de tineret mascul. Spre deosebire de acum 4-5 ani, cînd tăurașii erau valorificați de timpuriu și la o greutate mică, în ultimii ani tot tineretul mascul obținut care nu se reține pentru reproducție, este mai întîi îngrășat și apoi valorificat.

Pentru a obține o producție cît mai mare de carne și într-o perioadă de timp cît mai scurtă, aici se acordă o mare atenție hrănirii și îngrijirii vițeilor puși la îngrășat. Vițeii intră la îngrășat cînd ajung la greutatea de 60 kg. După primirea lor, îngrijitorii continuă alăptarea la biberon, adăugînd însă la hrană și concentrate și fîn de bună calitate. Cînd vițeii ajung la vîrsta de 3 luni și la 120-140 kg. greutate, în rația lor se începe înlocuirea treptată a laptelui integral cu lapte tras. În prima săptămînă, proporția de lapte tras introdus în rație este de 1 la 2 litri. În cea de-a doua săptămînă, procentul este de 50 la sută lapte tras și 50 la sută integral, iar în a treia săptămînă 2 litri lapte tras la un litru integral. În felul acesta se ajunge să se administreze pe zi cîte 8 litri numai lapte tras.

Dacă pînă la 3 luni se dau vițeilor concentrate la discreție, după această vîrstă li se alcătuiesc rații compuse din tărîțe, uruieli de porumb, de orz și de ovăz. Cantitatea ce intră într-o rație variază între 1-1,5 kg., după greutate și vîrstă, proporția între uruieli fiind la început de 40-50 la sută; apoi locul întîi îl ia uruiala de porumb.

Pe lîngă concentrate, vițeii primesc la discreție, iarna, fîn de lucernă și cîte 8-10 kg. de siloz, iar vara, masă verde.

În timpul verii, taurinele sînt întreținute în tabere de vară. Pentru vaci s-au construit umbrare, iar pentru viței s-au amenajat boxe în saivane. Hrănirea vițeilor în timpul întreținerii lor în tabăra de vară se face prin pășunare și cu masă verde la iesle, recoltată de pe suprafețele anume însămînțate.

Conveierul verde pentru taurine se compune din secară pentru masă verde, lucerna, porumb, sorg zaharat, măzăriche, ovăz, iarbă de Sudan și porumb în cultură dublă. Aceste culturi însămînțate la date diferite asigură masa verde în tot timpul verii.

Hrănind vițeii în mod rațional iarna și cu nutrețuri verzi vara, sporul de creștere în greutate a fost în 1961 între 800-900 g. pe zi pe cap de animal.

16,4 purcei în medie de la o scroafă

Tînărul Traian Gligor este unul dintre îngrijitorii fruntași de la maternitate. Deși are experiență în această muncă de numai trei ani, el a ajuns să obțină în 1961, în medie, cîte 16,4 purcei de la fiecare scroafă la două fătări, din care a înțărcat 16. El muncește cu pricepere, atenție și multă grijă.

De faptul acesta îți dai seama imediat ce-l urmărești în activitatea sa.

Cu două săptămîni înainte de fătare, scroafele pe care le are în primire sînt băgate în boxe. Aici sînt hrănite cu rații mai mari și în sortiment variat. Apoi, pentru a nu fi balonate în momentul fătării, cu 2-3 zile înainte li se reduc rațiile. Tot în scopul ușurării fătării, scroafele sînt scoase zilnic, înainte și după hrănire, 1-2 ore la plimbare.

În timpul fătării, Traian Gligor supraveghează în permanență scroafele și le dă asistența necesară. El se îngrijește, de asemenea, ca să șteargă purceii, imediat ce sînt fătați, cu un ștergar curat, după care îi pune într-o ladă cu paie curate. Cînd s-a terminat fătarea, el șterge sfîrcurile mamelelor cu o bucată de pînză umedă, după care așează noii fătați la sfîrcurile scroafelor pentru ca aceștia să sugă. La așezarea purceilor are grijă ca la sfîrcurile din față să se afle cei mai slabi, iar la cele din spate cei mai viguroși. Îngrijitorul supraveghează cîteva zile ca purceii să nu se schimbe de la un sfîrc la altul. După fătare, scroafele nu sînt hrănite timp de 24 de ore. Apoi, două zile li se administrează o rație redusă, după care se revine la o furajare normală.

Pînă la 2 săptămîni, purceii sînt hrăniți numai prin supt. După această vîrstă, începe furajarea lor cu uruieli cernute de orz și ovăz. La 4 săptămîni de la fătare, îngrijitorul dă purceilor și orz prăjit, iar la 5 săptămîni introduce în hrană și un amestec de uruieli înmuiate cu apă fiartă iarna și cu rece vara. Amestecul de uruieli se compune din orz (30 la sută) ovăz (30 la sută), porumb (10 la sută) și tărîțe (30 la sută). Toate aceste furaje se dau la discreție.

În cazul cînd unii purcei rămîn mai debili, aceștia sînt hrăniți suplimentar cu lapte tras, dîndu-li-se cîte 200 grame pe zi. De asemenea, după 5—6 zile de la fătare se asigură purceilor și „hrana minerală", formată din lut roșu, pămînt de țelină, praf de calciu și cărbune ș.a., precum și apă proaspătă. Scoaterea purceilor la soare, în zilele frumoase, este, de asemenea, urmărită cu multă atenție de către acest vrednic îngrijitor.

Înainte de înțărcare, rația de concentrate, dată scroafelor, se reduce treptat, iar suptul se face tot mai rar. La începutul perioadei de înțărcare, purceii sînt lăsați să sugă de 2 ori pe zi. Apoi, după 2-3 zile, numai o dată pe zi. După alte 2-4 zile, suptul se face o dată la 2 zile. În tot acest timp, îngrijitorul urmărește dacă scroafa mai are lapte. Cînd constată că nu mai are lapte, nu se mai lasă purceii la supt.

La înțărcare, purceii obținuți de tov. Gligor cîntăresc aproape 14 kg.

Un kg spor greutate vie cu 4,1 unități nutritive

FRANCISC SCHERER
inginer zootehnician

Îngrășătoria noastră de porci a luat ființă în anul 1958, cînd s-au construit și adăposturile necesare. Complexul îngrășătoriei are o capacitate de 2.500 capete și este prevăzut cu o bucătărie, o moară cu ciocane, magazii și pătule pentru depozitatul concentratelor.

Pentru a ne costa cît mai ieftin noi am construit acest complex astfel încît adăpostirea porcilor puși la îngrășat se face sub magazii și pătule de porumb care sînt ridicate în formă de careu. În spațiul închis dintre magazii și pătule au fost amenajate două rînduri de padocuri cu o alee prin mijloc. Bucătăria este așezată la mijlocul complexului. Alimentarea cu apă se face dintr-un turn, prin conducte prevăzute cu robinet în fiecare padoc. În imediata apropiere a complexului s-au construit silozuri cimentate, avînd două compartimente pentru porumb, cu o capacitate de 4 vagoane fiecare și 6 compartimente pentru cartofi, în capacitate totală de 12 vagoane. De asemenea, îngrășătoria este înzestrată cu un cîntar pentru cîntărirea animalelor.

Avînd asemenea condiții de muncă, îngrijitorii au în primire peste 250—300 capete porci puși la îngrășat, repartizați în 3 loturi. În primul lot intră purceii în greutate de 20 - 30 kg, în al doilea cei între 30—50 kg, iar în cel de-al treilea cei cu peste 50 kg. Porcii destinați îngrășării sînt asigurați din prăsilă proprie.

Pentru a dobîndi rezultate bune la îngrășătorie, noi facem lotizarea lunară a porcilor după vîrstă și greutate și alcătuim rațiile pentru fiecare lot în parte.

Pentru lotul care cuprinde porcii de la înțărcare și pînă la 30 kg, adică de la 2 la 4 luni, rația de iarnă este compusă din 0,700 kg concentrate sub formă de uruială. În componența rației, porumbul intră în procent de 45 la sută, orzul 30 la sută, tărîțele 10 la sută, mazărea 10 la sută și șroturile 5 la sută. În plus se mai dau 200 g făină de lucernă, 10 g cretă furajeră, 500 g cartofi fierți și puțin siloz. În rația de vară se dau 0,500 kg concentrate, din care 50 la sută uruială de orz, 30 la sută uruială de porumb și 20 la sută tărîțe. În această perioadă, rația zilnică este completată cu lucerna masă verde la discreție. Se mai dau și cîte 10 g cretă furajeră și sare. Aceste cantități de furaje sînt administrate atît vara, cît și iarna, în 5 tainuri, din care 3 umede și 2 uscate. Umectarea furajelor se face cu zer sau cu lapte tras.

Pe măsură ce porcii cresc în greutate, porumbul ocupă un procent mai mare în rație. Rația de iarnă pentru lotul de 30—50 kg (4—6 luni), de exemplu, este compusă din 1,3—1,5 kg concentrate, din care 60 la sută porumb, iar pentru lotul 6—10 luni (50—100 kg) din 2,1—2,5 kg concentrate, din care 65 la sută porumb. În rația de vară, porumbul ocupă 55 la sută, la lotul 4—6 luni, și 63 la sută, la lotul de 6—10 luni.

Pe lîngă porumb, în rația acestor categorii de porci mai intră orz (5 la sută în rația de iarnă și 25-35 la sută în cea de vară), sorg (19-20 la sută), semințe de măceș (5-12 la sută), mazăre și tărîțe (5-10 la sută), cretă furajeră (15-20 gr) și sare la discreție.

Administrarea hranei la aceste două loturi se face în trei tainuri, dar în mod diferit. Astfel la lotul de la 4-6 luni, tainul se dă înmuiat, iar cel de la 6-10 luni, uscat în automate.

Aplicînd o îngrijire și o furajare rațională, noi am reușit să obținem an de an rezultate tot mai bune în îngrășarea porcilor. În anul trecut, de pildă, un kilogram de spor greutate vie a fost realizat cu 4,1 U.N., din care porumbul a reprezentat 2,5 U.N. Diferența de 1,6 U.N. a fost asigurată de restul furajelor obținute în gospodărie, printre care amintim cartofi, dovleci, topinambur, sfeclă de zahăr etc. În felul acesta un kg de carne de porc ne-a costat numai 5,40 lei.

633 grame spor mediu zilnic

Cînd ferma de porci a început să se dezvolte a fost nevoie de îngrijitori care să lucreze cu tragere de inimă. Printre cei propuși a lucra aici, a fost aleasă și Maria Purece.

Deși era fruntașă în munca pe ogoare, această nouă sarcină îi dădea îndoieli. Se gîndea: „n-am să pot face față. Ca să obții rezultate bune, trebuie să îngrijești și să hrănești animalele cum scrie la carte. Or asta cere multă pricepere". Timpul i-a dovedit însă tovarășei Maria Purece că poate fi vrednică și în această muncă. Astăzi ea se numără printre îngrijitorii fruntași de la îngrășătoria de porci.

Am cunoscut-o de curînd chiar la locul de muncă. Lucra cu îndemînarea și sîrguința proprie oamenilor îndrăgostiți de meseria lor. Comunicativă și dornică de a împărtăși și altora din experiența ei, mi-a dezvăluit repede o seamă de lucruri din munca pe care o desfășoară. Așa am aflat că vrednica crescătoare de porci acordă o mare atenție hrănirii și preparării nutrețurilor.

— În timpul iernii opăresc amestecul de uruieli cu apă fiartă. Pentru grupa mică de porci, chiar și acum, cînd e mai cald, mai opăresc uruiala cu apă fiartă. Pentru grupele mijlocie și mare înmuierea o fac acum cu apă rece. Am constatat că porcii consumă cu mai multă plăcere amestecul de uruieli dacă înmuierea se face cu 8—10 ore înainte de hrănire. De asemenea, prin furajarea la ore fixe se înlătură neliniștea ce se produce între animale, atunci cînd nu se respectă programul de hrănire. Și acest lucru este deosebit de important pentru a obține un spor mai mare de creștere în greutate. Iată de ce eu, și ceilalți îngrijitori, pregătim rația de concentrate pentru dimineață de cu seara, iar dimineața preparăm rația pentru seară, iar furajarea o facem numai la ore fixe.

MARIA PURECE

Am aflat de la tov. Purece că păstrarea curățeniei în îngrășătorie și aprovizionarea permanentă cu apă rece și proaspătă a porcilor sînt, de asemenea, factori importanți în obținerea de rezultate bune la îngrășarea porcilor.

Aplicînd o îngrijire și furajare rațională, tov. Maria Purece a realizat în anul trecut un spor mediu zilnic între 550—600 grame pe cap de animal. În luna martie a acestui an, sporul mediu realizat la porcii din lotul de peste 50 de kg. a fost de 633 grame.

Obținînd sporuri mari de creștere în greutate, tov. Maria Purece a realizat în anul trecut 470 zile-muncă pentru care a primit însemnate cantități de cereale și alte produse, precum și o importantă sumă de bani.

Pagină realizată de V. Cazacu

Cum se rezolvă problema principală a agriculturii sovietice

IVAN ARTEMOV
comentator al Agenţiei TASS

În regiunile sudice ale U.R.S.S. s-a început însămînţarea culturilor cerealiere, care constituie baza agriculturii sovietice.

Problema cerealelor continuă să rămînă în agricultura sovietică problema numărul 1. La prima vedere, acest lucru pare paradoxal: doar Uniunea Sovietică produce pe cap de locuitor aproape de două ori mai multe cereale alimentare decît, de pildă, S.U.A. Uniunea Sovietică nu numai că asigură pe deplin necesarul intern de grîu al ţării, ci şi exportă circa 7 milioane tone de cereale anual.

Totuşi, sporirea pe mai departe a producţiei de cereale continuă să rămînă una din sarcinile cele mai importante.

Acest lucru este legat în primul rînd de faptul că belşugul de cereale este necesar pentru realizarea unui avînt considerabil al creşterii animalelor, întrucît, în legătură cu creşterea veniturilor populaţiei, creşte rapid şi cererea de produse animaliere.

Anul acesta, în vederea sporirii continue a recoltelor globale de cereale, suprafaţa semănăturilor de culturi cerealiere (inclusiv de leguminoase) creşte cu aproximativ 18.000.000 ha prin reducerea ogoarelor negre şi a suprafeţelor ocupate de ierburi semănate, puţin rentabile. Această creştere gigantică depăşeşte aproape de 1,5 ori suprafaţa totală ocupată de culturile cerealiere din Italia şi aproape de două ori a semănăturilor de cereale din Australia.

Se modifică şi însăşi structura semănăturilor de cereale. Se reduce suprafaţa ocupată de ovăz — cultură care, după cum arată practica, este puţin rentabilă — şi se extind semănăturile de leguminoase şi porumb boabe.

Leguminoasele pentru boabe vor ocupa o suprafaţă de peste 5.000.000 ha — de două ori mai mare decît anul trecut. Porumbul pentru boabe, care a ocupat anul trecut o suprafaţă de 6.000.000 ha, va ocupa anul acesta peste 8.000.000 ha.

Calculele cele mai modeste arată că chiar dacă anul acesta se va obţine aceeaşi producţie medie de cereale ca şi anul trecut, numai datorită extinderii suprafeţelor cultivate, U.R.S.S. va putea recolta 180.000.000 tone de cereale. (În decursul întregii sale istorii, cea mai mare recoltă de cereale a ţării — de 141.000.000 tone — a fost obţinută în 1958).

Anul acesta, numai investiţiile statului în agricultură (fără a mai socoti investiţiile colhozurilor şi investiţiile pe seama creditelor acordate de Banca de stat) vor însuma 3.139.000.000 ruble noi — cu 1 miliard de ruble mai mult decît suma proiectată prin planul septenal. Nu încape îndoială că o parte importantă din această sumă va fi investită în culturile cerealiere.

Pretutindeni în U.R.S.S. au fost transportate pe cîmpuri cu mult mai multe îngrăşăminte organice şi minerale decît în toţi anii trecuţi, a crescut şi parcul de maşini agricole.

În condiţii meteorologice normale, toate aceste măsuri vor asigura îndeplinirea sarcinii de a se recolta anul acesta circa 180.000.000 tone de cereale.

„Reforma agrară" din Nicaragua

„Praf în ochii mulţimii"

În Occident se face multă reclamă planului S.U.A. de „ajutorare" a ţărilor din America Latină, aşa-numitului plan „alianţa pentru progres". Potrivit acestui plan, guvernele ţărilor respective, pentru ca să beneficieze de ajutorul S.U.A. ar urma să efectueze o serie de reforme. În prezent, cea mai esenţială reformă necesară, în ţările Americii Latine — se recunoaşte în înseşi documentele oficiale — este reforma agrară. Dictaturile de tipul militar fascist vor înfăptui, chipurile, „minuni" dintr-o trăsătură de condei. Or, ceea ce se întîmplă în aceste ţări în legătură cu reforma agrară arată de la început ce fel de roade se vor culege de pe urma acestui nou program american de aşa-zis ajutor şi cine le va culege.

Exemplul cel mai concludent în acest sens ni-l oferă dictatorul Somoza din Nicaragua. (Nicaragua este o ţară din America Latină, avînd o suprafaţă de 128.430 km. p. şi 1.200.000 locuitori. De peste un sfert de veac această ţară este condusă de familia Somoza, tatăl actualului dictator a preluat conducerea cu ajutorul americanilor în 1936. Familia dictatorului a pus mîna pe o zecime din terenurile cultivabile ale ţării şi pe o mare parte a acţiunilor întreprinderilor industriale existente. Alte zece familii posedă 40 la sută din terenurile cele mai fertile ale ţării; 150 de moşieri ceva mai mici sînt stăpîni pe 20 la sută din suprafaţa cultivabilă. Vine apoi la rînd monopolul nord-american „United Fruit" care exploatează uriaşe moşii în toate ţările latino-americane şi care a acaparat şi aici întinse plantaţii. În condiţiile acestea, este lesne de înţeles că pentru ţăranul nicaraguayan nu mai rămîne decît mizeria şi întunericul, este lesne de înţeles de ce în această ţară trei copii din cinci mor înainte de a împlini 6 luni, de ce peste 50 la sută din populaţie este analfabetă). Într-un articol-reclamă pentru care s-a plătit din gros ziarului „New York Times" pentru a-l publica, dictatorul Somoza anunţa că de curînd, în ţara sa a fost iniţiată o „reformă agrară fără precedent" în conformitate cu „principiile şi spiritul de la Punta del Este" (oraşul în care a fost semnată declaraţia cu privire la „alianţa pentru progres").

Iată cum arată „reforma" lui Somoza, o reformă cu adevărat fără precedent: Legea prevede „crearea unui organ descentralizat" care să stabilească ce pămînturi urmează să fie afectate de „reformă". Se precizează că vor fi incluse acele terenuri aparţinînd statului, organizaţiilor şi instituţiilor publice, şi cele aflate în proprietate particulară care nu satisfac „menirea lor socială". Prin satisfacerea menirii sociale se înţeleg acele terenuri care produc. În plus se aminteşte că legile din Nicaragua dau „garanţii investiţiilor de capital străin". Aşadar, terenurile lui „United Fruit" sînt inatacabile. La fel şi terenurile lui Somoza şi ale celorlalţi cîţiva moşieri legaţi de clica conducătoare, pentru că ele satisfac „menirea socială", adică produc. Ce se va împărţi ţăranilor? Acele pămînturi care nu-şi îndeplinesc „menirea socială", adică cele neproductive. În plus, guvernul va fixa un preţ „echitabil" pentru aceste pămînturi. Este deci limpede că în realitate s-a pus la cale o afacere bună pentru prietenii şi susţinătorii dictatorului. Li se oferă ocazia de a-şi vinde pămîntul nefolosit la preţuri mari.

Este vădit că dacă această „reformă agrară" va satisface cerinţele „Alianţei pentru progres", ea nu satisface în nici un caz pe bietul ţăran nicaraguayan, care va cădea în plasa „reformei", căci el va rămîne dator vîndut o viaţă întreagă, trăind mai departe în sărăcie.

„Reforma agrară" din Nicaragua este un exemplu concludent a ceea ce pot aştepta popoarele latino-americane de pe urma noului program de aşa-zis ajutor american. Toate promisiunile nu sînt altceva decît demagogie, praf în ochii mulţimii. Principiile şi spiritul acestui program sînt conforme cu principiile şi spiritul cercurilor conducătoare capitaliste: menţinerea profiturilor capitaliştilor şi moşierilor, şi, în acelaşi timp, adîncirea mizeriei maselor largi.

S. GALERIU

Tratativele de dezarmare de la Geneva

Comitetul celor 18 state pentru dezarmare a înregistrat zilele acestea un pas înainte în realizarea principalei sarcini care-i revine. În şedinţa plenară din 17 aprilie a fost examinat şi aprobat proiectul de Preambul al Tratatului cu privire la dezarmarea generală şi totală, care în linii generale a fost pus de acord de copreşedinţii conferinţei — reprezentanţii U.R.S.S. şi S.U.A. Delegaţii care au luat cuvîntul cu acest prilej şi-au exprimat satisfacţia pentru progresul realizat, pentru faptul că, în ciuda tergiversărilor şi obstacolelor, lucrările Comitetului s-au angajat pe făgaşul concret al elaborării Tratatului de dezarmare generală şi totală.

Desigur, opinia publică mondială ar fi privit cu şi mai multă satisfacţie pasul făcut dacă acordul la care s-a ajuns ar fi cuprins toate prevederile proiectului de Preambul. Ori, delegaţia S.U.A. a căutat să includă în acest proiect prevederi care de fapt leagă înfăptuirea dezarmării de tot felul de condiţii. Din această cauză nu s-a putut ajunge la un acord asupra paragrafului 15 din Preambul şi asupra unei formulări propuse de delegaţia S.U.A.

Insistenţele depuse de delegaţia americană în această direcţie fac pe mulţi comentatori să se întrebe dacă astfel de formulări ca cea amintită nu înseamnă cumva o încercare a puterilor occidentale de a reveni la vechea poziţie în care dezarmarea este condiţionată de reglementarea unor probleme politice şi invers, problemele politice de reglementarea dezarmării. E un fel de a pune problema care împiedică găsirea de soluţii şi într-un domeniu şi în altul.

Faptul însă că părţile s-au pus de acord asupra principalelor prevederi ale proiectului de Preambul, constituie, aşa după cum am mai arătat, un pas înainte. Acest progres este rezultatul eforturilor stăruitoare depuse de Uniunea Sovietică şi de celelalte state iubitoare de pace şi al presiunii puternice exercitate de opinia publică mondială. Pasul făcut obligă părţile ca acum să depună noi eforturi pentru încheierea Tratatului de dezarmare generală şi totală atît de aşteptat de popoare. Aceasta cu atît mai mult cu cît în această direcţie mai este încă serios de muncit.

În ceea ce le priveşte, Uniunea Sovietică şi celelalte state socialiste, ca şi alte ţări iubitoare de pace reprezentate la Geneva, au făcut şi fac tot ceea ce depinde de ele pentru atingerea acestui ţel. Rămîne de văzut dacă şi puterile occidentale vor face paşi care să demonstreze dorinţa lor de a contribui efectiv la elaborarea mai departe a Tratatului de dezarmare generală şi totală, cît şi la întreprinderea imediată a tot ce poate înlesni încheierea Tratatului, a tot ce poate sluji destinderii internaţionale.

O primă măsură în acest sens care să demonstreze sinceritatea puterilor occidentale ar constitui-o renunţarea la efectuarea de experienţe cu arme atomice. Se ştie că în timp ce la Geneva se discută problema dezarmării, în timp ce se depun eforturi pentru a se ajunge la o înţelegere care să pună capăt experienţelor cu arme atomice, S.U.A. şi Anglia se pregătesc intens pentru ca în cel mai scurt timp să reînceapă astfel de experienţe în atmosferă. Cum se împacă oare una cu alta, cum se pot împăca oare vorbele despre pace şi despre necesitatea încetării experienţelor nucleare pe care le rostesc delegaţii occidentali la Geneva, cu pregătirile intense pe care le fac guvernele acestor ţări în vederea reluării experienţelor? Opinia publică, popoarele din toate ţările lumii aşteaptă ca toţi participanţii la tratativele de la Geneva să ia astfel de măsuri care să ajute nu încordării internaţionale, nu îngreunării tratativelor, ci destinderii şi înţelegerii.

În legătură cu tratativele care au loc la Geneva în problema încheierii Tratatului de dezarmare generală şi totală reţine atenţia şi faptul că în cadrul şedinţei plenare din 18 aprilie a fost depus spre examinare proiectul american de tratat cu privire la dezarmarea generală şi totală. E semnificativ faptul că acest proiect apare pe masa conferinţei abia la cinci săptămîni de la începerea ei, în timp ce Uniunea Sovietică a venit, după cum se ştie, încă din prima zi a lucrărilor Comitetului cu un proiect de tratat foarte concret şi cuprinzător. Acest fapt i-a determinat pe unii comentatori să aprecieze că S.U.A. au venit la Conferinţă fără un plan precis de dezarmare limitîndu-se pînă acum, în cadrul lucrărilor de la Geneva, la declaraţii vagi şi neangajante.

Şi mai semnificativ pentru poziţia S.U.A. este conţinutul proiectului american. Aşa după cum au subliniat delegaţii Bulgariei şi Cehoslovaciei, care au luat cuvîntul în şedinţa amintită, de la prima citire se vede că documentul depus de S.U.A. conţine prevederi care încalcă principii asupra cărora s-a căzut de acord. În acest sens a fost menţionat principiul că măsurile de control nu trebuie să depăşească cadrul controlului asupra dezarmării. S-a subliniat, de asemenea, că încercarea de a se institui un control asupra înarmărilor este în contradicţie totală cu concepţia dezarmării generale şi totale. Delegaţii şi-au exprimat dezacordul şi pentru faptul că proiectul american conţine termene prea prelungite ale primelor etape de dezarmare. În aceeaşi şedinţă, reprezentantul Indiei şi-a exprimat regretul în legătură cu faptul că proiectul american nu prevede deloc termene pentru înfăptuirea celei de a treia etape a dezarmării.

Lucrările Comitetului celor 18 state vor arăta, desigur, şi mai limpede dacă puterile occidentale doresc să se ajungă într-adevăr la găsirea de soluţii constructive sau continuă să folosească tratativele ca un paravan pentru a-şi continua nestingherite politica de agravare a situaţiei internaţionale.

ŞTIRI EXTERNE

● De curînd, A. A. Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S, aflîndu-se într-o vizită oficială la Belgrad, a fost primit de preşedintele R.P.F. Iugoslavia, I. Tito.

● *La prima şedinţă a celor două Camere ale noului parlament indian, preşedintele republicii, Prasad, a subliniat în salutul adresat deputaţilor, că India se pronunţă pentru pace şi pentru colaborarea internaţională a statelor.*

● Ţăranii din statul brazilian Paraiba continuă demonstraţiile împotriva samavolniciei marilor moşieri. Aceşti exploatatori şi asupritori caută să folosească armata spre a înăbuşi lupta dreaptă pentru pămînt a ţăranilor brazilieni.

● *În Camera Comunelor (Anglia) au avut loc, marţi 17 aprilie, dezbateri furtunoase în legătură cu problema reluării de către S.U.A. a experienţelor nucleare în atmosferă. Numeroşi deputaţi laburişti au cerut ca S.U.A. să nu efectueze asemenea experienţe cel puţin atîta vreme cît se desfăşoară la Geneva tratativele privitoare la încetarea lor.*

● În vederea eliberării Irianului de vest de sub jugul colonialiştilor olandezi, detaşamentele de partizani indonezieni şi-au intensificat operaţiunile în regiunea nordică a Irianului de vest.

● *În cadrul unui miting în apărarea păcii, organizat la 17 aprilie la New York de publicaţia „National Guardian", printre alţii a luat cuvîntul d-na Mamoose care a făcut parte din delegaţia mişcării „Femei, luptaţi pentru pace", ce a vizitat de curînd Geneva pentru a exprima membrilor Comitetului celor 18 state dorinţa de pace şi dezarmare a femeilor din toate ţările. D-na Mamoose s-a pronunţat cu hotărîre împotriva efectuării experienţelor nucleare americane în atmosferă.*

Ţăranii din Africa

Acum o lună de zile, în capitala Republicii Ghana, s-a deschis prima conferinţă pe întreaga Africă a organizaţiilor ţărăneşti, la care au participat delegaţi din 16 ţări africane. Cu acest prilej s-a discutat problema creării unui Consiliu african al lucrătorilor din agricultură, ale cărui sarcini vor consta în întărirea unităţii ţelurilor şi acţiunilor ţăranilor africani, precum şi în dezvoltarea agriculturii ţărilor africane.

★

N-a fost şi nu este secret că istoria relaţiilor dintre Africa şi Occident este o istorie a jafului, a jefuirii forţei ei de muncă, a jefuirii bogăţiilor pămîntului african. Colonialismul a condamnat popoarele din Africa — ca şi pe cele din toate părţile lumii unde el s-a cuibărit — la cruntă exploatare şi asuprire, la foame, la neştiinţă, la boli şi mizerie crîncenă. Cu ajutorul poliţiei şi armatei, autorităţile coloniale din Africa au silit şi silesc pe ţăranii africani să-şi părăsească pămînturile care le aparţin din cele mai vechi timpuri, le dau foc la case, le răpesc animalele de pe lîngă casă. Pămînturile cele mai fertile au intrat în stăpînirea colonialiştilor, pe care aceştia au făcut plantaţii, iar populaţia băştinaşă a satelor este alungată în regiuni secetoase, slab productive. Politica autorităţilor coloniale urmăreşte distrugerea agriculturii africane, ruinarea ţărănimii africane, căreia colonialiştii i-au hărăzit soarta de robi în minele şi la fermele lor. Ajunge un singur fapt pentru a dovedi cu prisosinţă această politică şi anume, că din marile întinderi de pămînt acaparat de colonialişti, numai o parte neînsemnată este folosită efectiv de către aceştia. Bunăoară, în Rhodesia de Nord, din 4.500.000 acri de pămînt acaparat de colonialişti, sînt cultivaţi numai 5 la sută, iar în Rhodesia de Sud, din cele 48 milioane de acri se lucrează numai 2 la sută. De asemenea, în Kenya din cele 16.700 mile pătrate acaparate de colonialiştii europeni, se cultivă numai 6 la sută. Dacă adăugăm la acest sistem de distrugere a agriculturii africane şi pe cel fiscal, nespus de împovărător, vom înţelege viaţa atît de grea pe care o duc ţăranii din Africa, şi fuga lor din sat, la oraş, în căutare de lucru ca să-şi plătească impozitele, să-şi cumpere haine, să-şi scape familia de foamete şi mizerie. Fuga aceasta a ţăranilor africani le convine colonialiştilor, deoarece ea le permite să aibă întotdeauna la îndemînă forţa de muncă ieftină, de care au nevoie în uzinele, fabricile şi minele pe care le stăpînesc în Africa, pentru a realiza cîştiguri dintre cele mai mari. Pe spinarea populaţiei din Africa de sud-vest, bunăoară, societăţile americane „Newmont Mining Corporation" şi „American Metal Company" au realizat în decurs de patru ani — din 1952 pînă în 1955 — un profit net de 74,7 milioane de dolari din exploatarea numai a două mine.

În alte părţi, ca, de pildă, în Basutoland (protectorat britanic înconjurat din toate părţile de teritoriul Republicii Sud-Africane), ţăranii îşi lucrează pămîntul după metode primitive, obţin recolte slabe, plătesc impozite mari, neputînd să asigure hrană îndestulătoare pentru ei şi familiile lor, şi să cumpere vite şi unelte de muncă. Pe de altă parte, în satele Basutoland-ului nu există nici un medic, astfel că în lumea satelor de aici bolile de tot felul fac ravagii. O viaţă de mizerie duc şi ţăranii din Camerunul britanic. Deposedîndu-i de cele mai bune pămînturi, monopolul englez „Cameroons Development Corporation" stăpîneşte aproximativ 100.000 de ha. Pe plantaţiile colonialiştilor englezi trudesc aproape 80 la sută din totalul muncitorilor agricoli din Camerunul britanic. Colonialiştii exportă din Camerun banane, cacao, ulei de palmier şi cauciuc, realizînd mari cîştiguri din exploatarea celor care muncesc pe plantaţiile respective.

★

Ţăranii din Africa iau parte alături de toate forţele patriotice la lupta împotriva jafului şi asupririi coloniale. In Angola, Kenya, Mozambic, Ruanda Urundi, Rhodesia şi Nyassaland, Uganda şi în alte părţi unde colonialismul nu a fost încă lichidat, lupta pentru independenţă capătă o amploare tot mai mare.

După cum a arătat preşedintele Ghanei, Nkrumah — la prima conferinţă pe întreaga Africă a organizaţiilor ţărăneşti pentru crearea unei organizaţii africane unificate a celor ce muncesc în agricultură — unitatea Africii este singurul mijloc care garantează viitorul continentului african.

Lichidarea definitivă a colonialismului în Africa, va însemna şi pentru ţăranii care trăiesc pe acest continent începutul unei vieţi omeneşti.

RADU SANDU

S P O R T

Un reuşit concurs de popice pentru colectiviştii din raionul Tg. Mureş

Pe arena de popice din comuna Fîntînele, raionul Tg. Mureş, s-au desfăşurat de curînd, întrecerile fazei raionale a concursului de popice rezervat exclusiv echipelor săteşti dotat cu „Cupa Primăverii" la care au participat un număr de 7 echipe din satele şi comunele raionului Tg. Mureş.

Concursul s-a bucurat de o bună organizare. Echipele au fost formate din cîte 6 sportivi care au avut de lansat cîte 60 bile mixte. La întrecere au fost admise numai echipele care nu participă la campionatul raional, deci alcătuite din sportivi nelegitimaţi.

Organizarea „Cupei Primăverii" constituie un bun prilej de verificare a stadiului de pregătire a sportivilor din mediul sătesc înaintea marilor competiţii sportive de mase din acest an ca: „Spartachiada de vară a tineretului" şi „Cupa Agriculturii".

Iată acum clasamentul şi rezultatele obţinute la faza raională care s-a desfăşurat în comuna Fîntînele: 1) „Nirajul" II Miercurea Niraj 1.329 p.d.; 2) „Flamura roşie" Ghindari 1.236 p.d.; 3) „Înţelegerea" Gălăţeni 1.215 p.d.; 4) „Stăruinţa" Chibed 1.138 p.d.; 5) „Energia" Fîntînele (echipă feminină) 1.038 p.d.; 6) „Victoria" Sărăteni 1.021 p.d.

Cele mai bune rezultate au fost obţinute de următorii popicari:

1) Gyeresi Arpad (Ghindari) 247 p.d.; 2) Ambruş Francisc (Miercurea Niraj) 246 p.d.; 3) Fulop Lajos (Miercurea Niraj) 230 p.d.

Faza regională a concursului va avea loc la data de 22 aprilie în comuna Sînsimion, raionul Ciuc.

IOAN PĂUŞ
corespondent

O nouă asociaţie sportivă sătească

Dintre cele 106 asociaţii sportive săteşti existente în raionul Tg. Mureş, cea mai nouă a luat fiinţă zilele trecute, şi se numeşte A.S. Progresul. Ea reprezintă pe tinerii sportivi din comuna Band.

Noua asociaţie numără 120 membri U.C.F.S. şi şi-a început activitatea cu următoarele secţii pe ramuri de sport: volei, atletism, fotbal, tenis de masă, şah şi handbal.

Ca preşedinte al asociaţiei sportive Progresul din Band a fost ales prof. Marton Dionisie, un însufleţit animator al sportului în comună.

În cursul lunii aprilie, în curtea şcolii, membrii asociaţiei Progresul şi elevii şcolii vor amenaja un teren de volei.

P. IOAN
corespondent

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.